

ΕΙΚΟΣΤΟ ΤΕΤΑΡΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΚΥΠΡΙΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΩΝ (Χ.Ε.Κ.Ε.)

Πραγματοποιήθηκε την Κυριακή, 7 Φεβρουαρίου 2010, μέ μεγάλη έπιτυχία τό είκοστό τέταρτο (24ο) Συνέδριο τής Χριστιανικής Ένωσης Κυπρίων Έπιστημόνων μέ θέμα «Θεός καί κόσμος».

Τό Συνέδριο άρχισε μέ προσευχή καί άκολούθησε προσφώνηση του Προέδρου τής Χ.Ε.Κ.Ε. κ. Φρίξου Κλεάνθους.

Άναγνώσθηκαν, στή συνέχεια, κατά σειρά χαιρετισμοί του Πρέσβη τής Ελλάδος κ. Βασίλη Παπαϊωάννου καί του Προέδρου τής Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια.

Τίς έργασίες του Συνεδρίου κήρυξε, έκ μέρους του Μ. Άρχιεπισκόπου Κύπρου κ. Χρυσοστόμου, ό Σεβ. Μητροπολίτης Ταμασοῦ κ. Ήσαΐας, ό όποιος καί άνέγνωσε τό χαιρετισμό του Μακαριωτάτου.

Εισηγητές του Συνεδρίου ήταν ό Σεβ. Μητροπολίτης Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλος, ό όποιος καί άνέπτυξε τό θέμα «Ύπάρχει θέση γιά τό Θεό στό σύγχρονο κόσμο;» καί ό Πρωτοσύγκελλος τής Μητροπόλεως Φλωρίνης π. Ίουστίνος Μπαρδάκας, ό όποιος καί άνέλυσε τό θέμα «Ό Θεός τής Έκκλησίας».

Στήν προσφώνηση του ό κ. Κλεάνθους είπε τά έξής:

«Μέ τή βοήθεια του Θεού ή ΧΕΚΕ διοργανώνει σήμερα τό 24ο στή σειρά Συνεδριό της.

Λίγο - πολύ είναι γνωστός ό άρχαίος έλληνικός μῦθος μέ τό χρυσόμαλλο δέρας. Λέγει, λοιπόν, ό μῦθος ότι, όταν ό Ίάσοντας σκότωσε τό δράκο, πού τό φύλαγε, πήρε τά δόντια του καί τά

ἔσπειρε. Καί ἀμέσως μετὰ ξεφύτρωσαν ἄνδρες πολεμιστές. Καί ὁ Ἰάσονας, συνεχίζει ὁ μῦθος, γιά νά σωθεῖ ἀπ' αὐτούς, πέταξε κρυφά μιά πέτρα ἀνάμεσά τους. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά δημιουργηθεῖ μιά φοβερή παρεξήγηση μεταξύ τους, ὁ ἕνας νά κατηγορεῖ καί νά πολεμεῖ τόν ἄλλο ὅτι αὐτός πέταξε τήν πέτρα, μέχρι πού στό τέλος σκοτώθηκαν ὅλοι.

Θέλω νά πῶ ὅτι τό σημερινό θέμα τοῦ Συνεδρίου μας «Θεός καί κόσμος» ἀποτελεῖ γιά ὅλους ἐμᾶς τούς Χριστιανούς στάση ζωῆς! Πιό ἀπλά, χωρίς τό Θεό, ὑπάρχει τό χάος, κυριαρχεῖ στόν κόσμο ἡ ἁμαρτία, βασιλεύει στίς καρδιές τῶν ἀνθρώπων ὁ ἐγωισμός. Ἰδιαίτερα τονίζουμε ὅτι ὁ ἄνθρωπος, πού ζεῖ μακριά ἀπό τό Θεό, δέν ἀντικρύζει τό διπλανό του -τόν πλησίον του- ὡς μιά ὑπαρξη, γιά τήν ὁποία ὑπάρχει, καί πρὸς τήν ὁποία τείνει, ἀλλά ὡς ἕνα ξένο. Γιά τόν ἄνθρωπο, ἀκόμη, πού δέν ἔχει μέσα του τό Θεό, ὁ διπλανός του, ἀπό πρόσωπο, γίνεται πρᾶγμα. Κάτω ἀπ' αὐτά τά δεδομένα, οἱ ἄνθρωποι ὁδηγοῦνται στή μόνωση, εἶναι μόνοι. Καί, βεβαίως, μπορεῖ νά γίνονται ἕνα σωρό διάλογοι παντοῦ. Συνεννόηση, ὅμως, δέν ὑπάρχει. Καί τοῦτο, γιατί ὁ ἐγωισμός, οἱ μικρότητες καί τά πάθη δέν ἀφήνουν τούς ἀνθρώπους νά ἐκφραστοῦν σέ μιά κοινή γλῶσσα, στή γλῶσσα τῆς ἀγάπης! Καί ἀκριβῶς, τό κυριότερο καί τό σημαντικότερο, πού πρέπει νά τονισθεῖ ἐδῶ, εἶναι ὅτι χωρίς τό Θεό δέν ὑπάρχει ἀληθινή ἀγάπη στόν κόσμο. Καί ὅλοι ξέρουμε πολύ καλά ὅτι στίς κοινωνίες καί στούς τόπους ἐκείνους, ὅπου οἱ ἄνθρωποι δέν ἔχουν ἀγάπη μεταξύ τους, δέν ἔχουν καί εὐτυχία.

Κάτω ἀπ' αὐτά τά δεδομένα, ἐπαναλαμβάνουμε καί πάλι ὅτι τό θέμα τοῦ Συνεδρίου μας ἀποτελεῖ στάση ζωῆς. Καί τό ζητούμενο εἶναι νά ἐργαζόμαστε καί νά προσευχόμαστε καθημερινά, ὥστε ὁ κόσμος νά ζεῖ μέσα στή χάρη καί στήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ! Χρήσιμη συμβολή στήν προσπάθεια αὕτη ἀποτελεῖ καί τό σημερινό εἰκοστό τέταρτο Συνέδριο τῆς ΧΕΚΕ.

Θερμότατα εὐχαριστοῦμε τούς δύο ἐκλεκτούς, ἀγαπητούς καί σεβαστούς μας Εἰσηγητές, τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισανίου καί Σιατίστης κ. Παῦλο καί τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱεράς

Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Ἰουστίνου Μπαρδάκα. Θεωροῦμε τὴν ἀνταπόκρισή τους, στὴν πρόσκλησή μας, ὡς μιά ἀκόμη ἔκφραση τῆς ἀμέριστης ἀγάπης τους πρὸς τὴν Ἐκκλησία τῆς νήσου μας καὶ πρὸς τὸν Κυπριακὸ Ἑλληνισμό. Τοὺς εἴμαστε βαθύτατα εὐγνώμονες.

Πολύ εὐχαριστοῦμε, ἀκόμη, τὴν Α.Ε. τὸν Πρόεδρο τῆς Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια γιὰ τὸ χαιρετισμὸ του πρὸς τὸ Συνεδριὸ μας, τὸν ὁποῖο θὰ ἀναγνώσει ὁ Διευθυντὴς τοῦ Γραφείου του, φίλος κ. Βάσος Γεωργίου, τὸν ὁποῖο ἐπίσης εὐχαριστοῦμε.

Εὐχαριστοῦμε, ἐπίσης, τὸν Ἐξοχώτατο Πρέσβη τῆς Μητέρας Πατρίδας κ. Βασίλη Παπαϊωάννου, γιὰ τὸ χαιρετισμὸ του πού μᾶς ἀπευθύνει.

Θερμότατα εὐχαριστοῦμε, ἀκόμη, τὸν ἀγαπητὸ καὶ σεβαστὸ μας Γέροντα, Πανιερώτατο Μητροπολίτη Κύκκου καὶ Τηλλυρίας κ. Νικηφόρο, γιὰ τὴν ἀμέριστη βοήθεια καὶ συμπαράστασή του, πού ἀπὸ τὴν ἀρχὴ μέχρι σήμερα ἀδιάλειπτα καὶ πλουσιοπάροχα μᾶς προσφέρει.

Τίς θερμότατες εὐχαριστίες μας ἐκφράζουμε καὶ πρὸς Ἐσᾶς, Πανιερώτατε Ἁγιε Ταμασοῦ καὶ Ὁρεινῆς, γιὰ τὴν ἀγάπη Σας πρὸς τὴ ΧΕΚΕ καὶ τὴν ἀρχοντικὴ φιλοξενία πού μᾶς προσφέρετε, ἀλλὰ καὶ γιὰ τὸ χαιρετισμὸ τοῦ Μακαριωτάτου, πού θὰ μᾶς μεταφέρετε.

Τίς ἰδιαίτερες εὐχαριστίες μας ἐκφράζουμε, τέλος, πρὸς τὸ Μακαριώτατο Ἀρχιεπίσκοπο Κύπρου κ. Χρυσόστομο γιὰ τὴν πατρικὴ του ἀγάπη καὶ τὴ βοήθειά του, πού μᾶς προσφέρει. Δυστυχῶς, λόγω τῆς ἐπίσημης ἐπίσκεψης στὴν Κύπρο τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Φιλλανδίας, ὁ Μακαριώτατος δὲν βρίσκεται μαζί μας.

Προσωπικά εὐχαριστῶ θερμὰ καὶ ὅλα τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. γιὰ τὴ μεγάλη τους συμβολή στὴ διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου, καὶ ἰδιαίτερα τὸν ἀγαπητὸ μου Αἰδεσιμολογιώτατο Πρωτοπρεσβύτερο π. Θεόδωρο Στυλιανοῦ.

Ἀγαπητοί μου, ὑπῆρχε κάποτε μιά φυλή στήν κεντρική Ἀφρική, πού λάτρευε γιά θεό της ἓνα πανύψηλο καί ἐπιβλητικό δένδρο. Κάποτε, ὅμως, ἔφτασαν τά συνεργεῖα, πού ξερίζωσαν τό δένδρο, γιά νά περάσει ὁ αὐτοκινητόδρομος. Τό ἀποτέλεσμα ἦταν νά χάσουν οἱ ἄνθρωποι τῆς φυλῆς τό θεό τους, τήν πίστη τους, τά ἰδανικά τους καί στό τέλος νά χαθοῦν καί οἱ ἴδιοι. Θέλω νά πῶ ὅτι δέν ἔχουμε ἀσφαλέςτερο στήριγμα τόσο στό ἐθνικό μας πρόβλημα, ὅσο καί στούς δύσκολους ἀγῶνες τῆς καθημερινότητας, ἀπό τόν ἀληθινό μας Τριαδικό Θεό. Μόνο πού ὑπάρχει ἐδῶ ἓνα μικρό -ἀσήμαντο- μυστικό, πού χρειάζεται πάντοτε νά τό προσέχουμε: «Προσεύχομαι, ὁ Θεός νά εἶναι μαζί μας», εἶπε κάποιος στόν ἄλλοτε Πρόεδρο τῶν ΗΠΑ Λίνκολν. «Ὁ Θεός εἶναι μαζί μας», ἀπάντησε ὁ Λίνκολν, «ἐκεῖνο ὅμως πού θά πρέπει νά κάνουμε, εἶναι νά εἴμαστε καί ἐμεῖς μαζί Του»! Αὐτό, λοιπόν, εἶναι τό μικρό μυστικό: Νά εἴμαστε μαζί καί κοντά στό Θεό!

Προτοῦ τελειώσω, ἀναφέρω ὅτι τό Δ.Σ. τῆς ΧΕΚΕ, ἀναγνωρίζοντας καί τιμώντας τρία καταξιωμένα τέως μέλη του, γιά τήν πολύτιμη καί εὐδόκιμη προσφορά τους πρός τήν Ἑνωσή μας, ὁμόφωνα ἀποφάσισε νά τούς τιμήσει. Πρόκειται γιά τούς ἀγαπητούς μας Δρα Νίκο Νικολαΐδη, Καθηγητή τῆς Θεολογικῆς Σχολῆς τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν, πού ὑπῆρξε καί ὁ κύριος συντελεστής ἱδρύσεως τῆς Ἑνωσῆς μας, τό 1979, κ. Νεόφυτο Νέρουππο καί ἀειμνηστο Ἀνδρέα Ροδοσθένους, πού κοιμήθηκε στή διάρκεια τῆς θητείας τοῦ ἀπελθόντος Δ.Σ. Τά ἀναμνηστικά μας δῶρα πρός αὐτούς ἀποτελοῦν ἔκφραση τῶν εὐγνωμόνων εὐχαριστιῶν μας, «ἄνθ' ὧν ὑπέρ τῆς ΧΕΚΕ ἐπράξαντο».

Παρακαλοῦμε, λοιπόν, τόν ἀγαπητό μας Πανιερώτατο Μητροπολίτη Ταμασοῦ, καί πρώην μέλος τοῦ Δ.Σ. τῆς ΧΕΚΕ, νά ἐπιδώσει τά συμβολικά μας δῶρα πρός τούς τιμωμένους κ.κ. Νίκο Νικολαΐδη καί Ἀφροδίτη Ροδοσθένους, σύζυγο τοῦ ἀξέχαστού μας ἀειμνήστου Ἀνδρέα. Ὁ κ. Νέρουππος δέν μπόρεσε νά εἶναι μαζί μας, γιατί τό Σωματεῖο, τοῦ ὁποίου προεδρεύει, στή Λεμεσό, ἔχει αὐτήν τήν ὥρα προανειλημμένες ὑποχρεώσεις, τίς ὁποῖες ἦταν

έντελῶς ἀδύνατο νά ὑπερβεῖ. Σᾶς εὐχαριστῶ».

Ἀκολούθησε ὁ χαιρετισμός τοῦ Πρέσβη τῆς Ἑλλάδος κ. Βασίλη Παπαϊωάννου, πού ἔχει ὡς ἀκολουθῶς:

«Εὐχαριστῶ τή Χριστιανική Ἑνωση Κυπρίων Ἐπιστημόνων γιά τήν πρόσκλησή της νά παραστῶ καί νά ἀπευθύνω χαιρετισμό στό σημερινό συνέδριό σας. Ἐκτακτοι, ὅμως, ὑπηρεσιακοί λόγοι δέν μοῦ ἐπιτρέπουν νά εἶμαι σήμερα μαζί σας. Γι' αὐτό καί σπεύδω νά εὐχηθῶ κάθε ἐπιτυχία στίς ἐργασίες σας. Μέ χαρά, ἐπίσης, καλωσορίζω στήν Κύπρο τό Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σιατίστης καί τόν Πανοσιολογιότατο Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητρόπολης Φλωρίνης.

Ἐπιθυμῶ νά ἐκφράσω τήν ἐκτίμησή μου στή Χ.Ε.Κ.Ε. γιά τήν πολυετῆ παρουσία καί ἀξιέπαινη δραστηριότητά της.

Τό θέμα τοῦ φετινοῦ σας 24ου Συνεδρίου «Θεός καί κόσμος» παρουσιάζει ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον, γιατί, ἀκριβῶς, εἶναι θέμα πολὺ ἐπίκαιρο. Ἄν μπορούσα νά συμβάλω στόν προβληματισμό τῶν ἐργασιῶν σας, θά ἐπικέντρωνα τό ἐνδιαφέρον μου στό ρόλο τῆς «ζώσας Ἐκκλησίας». Εἰδικότερα, στήν ἀνάγκη νά ἀναζητήσει καί «ἐπιστημονικές διόδους», πού νά ὀδηγοῦν στήν ἐνίσχυση τοῦ αἰσθήματος κατανόησης, ἀλληλεγγύης, συνεργασίας καί συμπαράστασης μεταξύ τῶν ἀνθρώπων καί τῶν κοινωνιῶν. Ἡ καθημερινότητα μέ τά προβλήματα τῆς τό ἐπιβάλλουν αὐτό. Καί τή βοήθεια αὐτή τήν περιμένει ἡ κοινωνία ἀπό ὅλους μας.

Συνεπῶς, ἀναζητεῖται, ἄν θέλετε, ἡ «ἰσορροπία» στήν κατάκτηση τοῦ ὕλικου καί πνευματικοῦ κόσμου, ἡ «ἰσορροπία» ὡς οὐσία τῆς Δημοκρατίας, ὡς οὐσία τοῦ διαχρονικοῦ Χριστιανικοῦ Μηνύματος.

Κυρίες καί Κύριοι,

Τό Συνέδριό σας λαμβάνει χώρα σέ μιά κρίσιμη στιγμή γιά τήν πορεία τῆς Κύπρου. Καί σέ αὐτήν τήν κρίσιμη στιγμή, θά ἤθελα νά σᾶς διαβεβαιώσω, γιά μιά ἀκόμη φορά, γιά τήν ἀταλάντευτη

συστράτευση καί τή διαρκή συμπόρευση Ἑλλάδος - Κύπρου στήν προσπάθεια γιά ἐπίλυση τοῦ Κυπριακοῦ Ζητήματος. Ἡ συμπόρευση αὐτή, ὁ διαρκής καί στενός συντονισμός Ἑλλάδος - Κύπρου ἀποτελοῦν ἐχέγγυα γιά τή διασφάλιση μιᾶς λύσης δίκαιης, βιώσιμης καί λειτουργικῆς. Σέ αὐτό τό πλαίσιο, ἡ συμπαράσταση ὅλων τῶν Ἑλλήνων, τῆς πολιτειακῆς, τῆς πολιτικῆς ἡγεσίας καί ὁλόκληρου τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ στήν ὑπόθεση τῆς Κύπρου ἦταν, εἶναι καί θά παραμείνει, ὁλόψυχη, ὁλόπλευρη καί ἀνιδιοτελής.

Μέ τίς σύντομες αὐτές σκέψεις, συγχαίρω τό Διοικητικό Συμβούλιο τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσης Κυπρίων Ἐπιστημόνων γιά τή διοργάνωση τοῦ Συνεδρίου καί εὐχομαι καλή ἐπιτυχία στίς ἐργασίες του».

Στή συνέχεια, ὁ Διευθυντής τοῦ Προεδρικοῦ Γραφείου κ. Βάσος Γεωργίου ἀνέγνωσε τόν πιό κάτω χαιρετισμό τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας κ. Δημήτρη Χριστόφια:

«Μέ πολλή χαρά χαιρετίζω τό εἰκοστό τέταρτο (24ο) Συνέδριο τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσης Κυπρίων Ἐπιστημόνων. Πρός ὅλους τούς συνέδρους καί πρὸς ὅλα τά μέλη τῆς Ἑνώσης ἀπευθύνω τόν ἐγκάρδιο χαιρετισμό τῆς ἀγάπης καί τῆς ἐκτίμησής μου.

Ἀναμφίβολα τό θέμα τοῦ φετινοῦ Συνεδρίου τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσης Κυπρίων Ἐπιστημόνων (Χ.Ε.Κ.Ε.) «Θεός καί κόσμος» εἶναι ἀρκετά ἐνδιαφέρον, ἀφοῦ αὐτό τό ζήτημα κέρδιζε τήν προσοχή, τήν περιέργεια καί τήν ἀπορία ὅλων ἀπό τήν ἐποχή πού ὑπάρχει ἄνθρωπος πάνω στή γῆ. Ἀπό τήν ἀρχαιότητα μέχρι καί σήμερα ἡ ὑπαρξή καί ἡ παρουσία τοῦ Θεοῦ στή ζωή τῶν λαῶν καί τῶν ἀνθρώπων εἶχε τή δική της ξεχωριστή σημασία καί διαδραμάτιζε πάντα τό δικό της καθοριστικό ρόλο στήν ἱστορική πορεία τῶν διαφόρων κοινωνιῶν. Μόλις ὁ ἄνθρωπος ἀπέκτησε λογική καί συνειδητοποίησε τήν ὑπαρξή του, ἄρχισε νά ψάχνει τό μυστήριο τῆς δημιουργίας τοῦ Σύμπαντος. Ἀνάλογα μέ τό πού βρισκόταν, σέ ποιό σημεῖο ἢ μέρος τῆς γῆς, ἀνάλογα μέ τήν ἐποχή, τό πνευματικό, τό τεχνολογικό καί τό πολιτιστικό του επίπεδο,

ἔδωσε διάφορες ἐξηγήσεις. Ἔτσι ἀναπτύχθηκαν ἀρκετές θρησκευεῖς, σέ διάφορα μέρη τοῦ πλανήτη. Κοινό στοιχεῖο εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπέδωσαν τή δημιουργία σέ μία ὑπέρτατη δύναμη ἢ αἰτία, τήν ὁποία ὀνόμασαν Θεό. Ἄλλοι ἀποδίδουν τή δημιουργία τοῦ κόσμου καί τῆς ζωῆς σέ φαινόμενα καί διαδικασίες πού ἐπισυνέβησαν στό σύμπαν πρὶν ἑκατομμύρια χρόνια.

Ὅπως καί νά ἔχουν τά πράγματα, αὐτά θά τά συζητήσετε ἐσεῖς μέ τόν καλύτερο, πιστεύω, τρόπο. Ἡ οὐσία εἶναι ὅτι αὐτός ὁ κόσμος ὑπάρχει καί ὁ κάθε ἄνθρωπος ἀνεξαρτήτως θρησκείας καί πιστεύω, πρέπει νά ἐνεργεῖ καί νά πράττει μέ τρόπο πού νά βοηθεῖ στήν ἐμπέδωση ἑνός καλύτερου κόσμου.

Ἡ σκληρή πραγματικότητα εἶναι ὅτι στόν κόσμο πού ζοῦμε, παρά τήν ἀλματώδη ἀνάπτυξη τῆς τεχνολογίας καί συνακόλουθα τῆς παραγωγῆς, ἐπικρατεῖ μεγάλη ἀδικία καί ἀνισότητα. Πολλοί ἄνθρωποι πεθαίνουν ἀπό τήν πείνα, δέν ἔχουν καθαρό νερό, δέν ἔχουν ἱατροφαρμακευτική περίθαλψη, δέν ἔχουν κανονική παιδεία. Ἄλλοι ἄνθρωποι ὑποφέρουν ἀπό μεγάλες καταστροφές, ὅπως ὁ πρόσφατος φονικός σεισμός σέ μία πάμπτωχη χώρα ὅπως ἡ Αἴτη, ἄλλοι ἀπό ἐπιθέσεις, εἰσβολές, πολεμικές συγκρούσεις, ἀπό τήν ἐγκληματικότητα, τά ναρκωτικά καί ἄλλα κακά.

Μέσα σ' αὐτό τό σκηνικό ὅπου οἱ ἀρχές, οἱ ἀξίες καί τά ἰδανικά τῆς ζωῆς διέρχονται κρίση, ἡ γνήσια πίστη μακριά ἀπό φανατισμούς καί ἀκρότητες, ἀλλά καί ἡ ἀγάπη γιά τόν ἄνθρωπο, ἀνεξάρτητα ἂν αὐτός εἶναι διαφορετικός ἀπό ἐμᾶς, στή θρησκεία, στή φυλή, στή γλῶσσα καί στό χρῶμα, ἀποκτᾷ τή δική της ἀξία καί σπουδαιότητα καί ἀσκεῖ τή δική της δύναμη γιά βελτίωση τῆς ἀνθρωπότητας.

Ὁ ρόλος τῶν πιστῶν στήν κατίσχυση τῆς κοινωνικῆς δικαιοσύνης, στήν ἐπικράτηση τῆς συναδέλφωσης, στήν ἐξάλειψη τῶν πολέμων, τῆς τρομοκρατίας, τῆς ἐγκληματικότητας καί τῆς ἀνθρωπικότητας καί σέ τελευταία ἀνάλυση τῆς ἴδιας τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς εἶναι σημαντικός. Στρέφεται, ἀκόμη, καί ἀγωνίζεται ὁ γνή-

σια πιστός άνθρωπος ενάντια στις άδικίες, πού υπάρχουν στον κόσμο, εργάζεται συνειδητά για καταπολέμηση της φτώχειας, της δυστυχίας και της εξαθλίωσης και γενικότερα της πάσης φύσεως έκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο.

Κάτω απ' αυτά τά δεδομένα, τό σημερινό Συνέδριο σχηματοποιεί τό όραμα για ένα καλύτερο κόσμο.

Όσον αφορά στό Κυπριακό, άπευθυνόμενος σήμερα προς τά μέλη της Χ.Ε.Κ.Ε., και γενικότερα προς τό λαό μας, θέλω νά σάς διαβεβαιώσω ότι θά συνεχίσουμε μέ ειλικρίνεια και μέ καλή πίστη τίς προσπάθειές μας για τήν εξεύρεση μιās δίκαιης υπό τίς περιστάσεις, βιώσιμης και λειτουργικής λύσης.

Ή προσπάθεια είναι σκληρή και δύσκολη. Πολλά τά εμπόδια, πολλές οι δυσκολίες, πολύπλοκα μερικά από τά υπό συζήτηση θέματα. Συνεχίζουμε, όμως, μέ πίστη και αποφασιστικά τήν προσπάθεια. Τονίζω για άλλη μιὰ φορά, πώς οι προσπάθειές μας θά συνεχισθούν μέ ύπομονή, έπιμονή, καλή θέληση, εύελιξία, αλλά και διεκδικητικότητα βασισμένη πάνω σε αρχές. Στοχεύουμε σε μιὰ διζωνική δικοινοτική όμόσπονδη Κύπρο πού θά άποτελεί ένα κράτος μέ μιὰ κυριαρχία, μιὰ ιθαγένεια και μιὰ διεθνή προσωπικότητα, τήν όποία θά χαρακτηρίζει ή ένότητα των θεσμών, της οικονομίας και του ίδιου του λαού της, Έλληνοκυπρίων και Τουρκοκυπρίων. Παραμένουμε προσηλωμένοι στους στόχους για τή δημιουργία μιās ειρηνικής, ένωμένης και εύημερούσας πατρίδας για όλους τους κατοίκους της, άνεξάρτητα από τήν έθνοτική τους προέλευση.

Ή δική μας θέληση για λύση είναι δεδομένη και άποδεδειγμένη. Θέλω, όμως, νά τονίσω ξανά, ότι δέν είμαστε διατεθειμένοι νά δεχθούμε τήν όποιαδήποτε λύση, παρόλο ότι έπειγόμαστε και αγωνιζόμαστε σκληρά για νά μπορέσουμε νά φτάσουμε σ' αυτήν τό συντομότερο. Ή λύση πρέπει νά είναι βιώσιμη και λειτουργική, για νά μπορεί νά γίνει άποδεκτή.

Τελειώνοντας θά ήθελα νά καλωσορίσω στην Κύπρο τους είσηγητές του Συνεδρίου, τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισα-

νίου καί Σιατίστης κ. Παῦλο καί τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης Ἀρχιμανδρίτη Ἰουστῖνο Μπαρδάκα. Τούς εὐχαριστοῦμε γιά τήν ἀνταπόκρισή τους, νά τούς ἔχουμε κοντά μας, καί τούς εὐχόμαστε εὐχάριστη καί καρποφόρα τήν ἐδῶ ὀλιγοήμερη παραμονή τους.

Συγχαίροντας, τέλος, τόν Πρόεδρο καί τά μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Χ.Ε.Κ.Ε. γιά τήν προσφορά τους, εὐχόμαστε κάθε ἐπιτυχία στίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου σας».

Λόγω τῶν ὑποχρεώσεών του, ἀπό τήν ἐπίσημη ἐπίσκεψη στή νῆσό μας τοῦ Σεβ. Ἀρχιεπισκόπου Καρελίας καί πάσης Φιλλανδίας κ. Λέοντος, ἡ Α.Μ. ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Κύπρου κ. Χρυσόστομος δέν μπόρεσε νά παραστεῖ καί νά κηρύξει, ὅπως ἦταν προγραμματισμένο, τήν ἑναρξη τῶν ἐργασιῶν τοῦ Συνεδρίου.

Τό χαιρετισμό τοῦ Μακαριωτάτου μετέφερε πρὸς τούς Συνέδρου ὁ Σεβ. Μητροπολίτης Ταμασοῦ κ. Ἡσαΐας, ὁ ὁποῖος καί κήρυξε ἐκ μέρους του τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου. Ὁ χαιρετισμός τοῦ Μακαριωτάτου ἔχει ὡς ἐξῆς:

«Μέ πατρική ἱκανοποίηση χαιρετίζουμε τό εἰκοστό τέταρτο (ΚΔ') Συνέδριο τῆς Χριστιανικῆς Ἑνώσεως Κυπρίων Ἐπιστημόνων, πού θά μελετήσῃ τό πολύ ἐνδιαφέρον καί πάντοτε ἐπίκαιρο καί διαχρονικό θέμα «Θεός καί κόσμος».

Ἐκφράζουμε, ἐπ' εὐκαιρία, τή βαθιά μας ἐκτίμηση γιά τό σημαντικό ἔργο καί τήν πολυετῆ προσφορά τῆς ΧΕΚΕ πρὸς τήν Ἐκκλησία, τό λαό καί τήν πατρίδα μας. Πρὸς τούς συνέδρους, καί γενικότερα πρὸς ὅλα τά μέλη τῆς Ἑνώσεως, ἀπευθύνουμε ἐγκάρδιο χαιρετισμό ἀγάπης καί τιμῆς.

Καλωσορίζουμε, ἀκόμη, καί εὐχαριστοῦμε τόν Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Σισανίου καί Σιατίστης καί ἀγαπητό ἐν Χριστῷ ἀδελφό κ. Παῦλο καί τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φλωρίνης, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη Ἰουστῖνο Μπαρδάκα, γιά τήν εὐγενῆ ἀνταπόκρισή τους νά εἶναι Εἰσηγητές στό

Συνέδριο της ΧΕΚΕ. Θεωρούμε τή χειρονομία τους αυτήν ως έκφραση της αγάπης τους προς τή νήσό μας.

Όταν μελετᾷ κανείς τό θέμα «Θεός καί κόσμος», ἐκφράζει τίς πνευματικές του ἀνησυχίες καί τούς ὑπαρξιακούς προβληματισμούς καί τίς ἀγωνίες του. Πολλά, ἄλλωστε, εἶναι τά προβλήματα καί οἱ δοκιμασίες τοῦ κόσμου στίς μέρες μας: φόβοι καί ἀβεβαιότητα γιά τό αὐριο, τρομοκρατία, ἀναρχία, οἰκονομική κρίση, ἀνεργία, πείνα, AIDS, γρίπη A καί ἄλλες σοβαρές ἀσθένειες, πόλεμοι, εἰσβολές καί κατοχές, σεισμοί, μόλυνση καί καταστροφή τοῦ φυσικοῦ μας περιβάλλοντος, ναρκωτικά, θάνατοι, ὄλεθρος καί καταστροφές.

Μπροστά σέ ὅλα αὐτά, μάταια ὁ ἄνθρωπος ψάχνει δεξιά καί ἀριστερά, σέ κοσμικές καταστάσεις, γιά νά βρεῖ τή λύση τῶν προβλημάτων του. Ὅμοιάζει ὁ σημερινός κόσμος νά βρίσκεται μπροστά σέ μιᾶ σύγχρονη Βαβέλ. Καί ἐνῶ στόν ἀγιογραφικό Πύργο τῆς Βαβέλ οἱ ἄνθρωποι μιλοῦσαν ἄγνωστες μεταξύ τους γλῶσσες, στή σύγχρονη Βαβέλ ὅλος ὁ κόσμος μαθαίνει, καί ὁμιλεῖ, ξένες γλῶσσες. Τό δυστύχημα, ὅμως, εἶναι ὅτι σήμερα οἱ ἄνθρωποι δέν κατανοοῦν ὁ ἕνας τόν ἄλλο. Ἐπιβεβαιώνεται, ἔτσι, ἡ ρήση τοῦ λογοτέχνη ὅτι «ποτέ ἄλλοτε τά σπίτια τῶν ἀνθρώπων δέν ἦταν τόσο κοντά τό ἕνα πρὸς τό ἄλλο. Ἀλλά καί ποτέ ἄλλοτε οἱ ἄνθρωποι δέν ἦταν τόσο μακριά μεταξύ τους»! Τό ἀποτέλεσμα εἶναι νά πλεονάζουν στόν κόσμο οἱ ἀδικίες, ὁ πόνος, οἱ δοκιμασίες, τά δάκρυα, οἱ συμφορές. Μάταια οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν τήν ἐσωτερική εἰρήνη, τή γαλήνη καί τήν εὐτυχία. Γι' αὐτό καί διακατέχονται ἀπό τό ἄγχος, τήν ἀνησυχία, τήν ὑπερένταση καί τήν ἀπόγωση. Δικαιολογημένα, ἔτσι, ὁ ξένος ποιητής βάζει στό στόμα τοῦ σημερινοῦ ἀνθρώπου τήν κραυγή «πεθαίνω ἀπό δίψα δίπλα ἀπό τήν πηγὴ»! Καί πηγὴ δέν εἶναι ἄλλη ἀπὸ τόν Οὐράνιο Πατέρα μας, τό Θεό! Μόνο πού πολὺς κόσμος λησμονεῖ, ἢ καί ἀγνοεῖ, τήν ὑπαρξὴ καί τήν παρουσία Του...

Τό εὐλογο ἐρώτημα, πού προκύπτει, εἶναι τοῦτο: Ἡ ἐποχή μας εὐνοεῖ τή θρησκεία καί προάγει τήν πίστη στό Θεό; Καί τοῦτο

γιατί, ἐνῶ π.χ. παντοῦ, σέ ὅλη τήν Εὐρώπη, διοργανώνονται σεμινάρια καί μελετῶνται τά μνημεῖα τῆς θρησκευτικῆς τέχνης καί τοῦ πολιτισμοῦ καί πραγματοποιοῦνται ἐκδρομές καί ἐπισκέψεις σέ διάφορους θρησκευτικούς χώρους κλπ., ὅμως ἔγιναν -καί γίνονται- συζητήσεις, λ.χ. ἂν ὁ Χριστιανισμός θά πρέπει νά ἀναφέρεται, ἢ ὄχι, στό Εὐρωπαϊκό Σύνταγμα ὡς ἡ πνευματική ρίζα τῆς Εὐρώπης! Ὑποτίθεται, γιὰ πολλούς σήμερα, ἡ Εὐρώπη δέν εἶναι οὔτε χριστιανική, οὔτε λαϊκή, ἀλλά μεταθρησκευτική, πολυθρησκευτική κλπ.

Πολύ ὀρθά, ἀκόμη, λέγεται καί ὑποστηρίζεται ὅτι τό μέλλον ἀνήκει στά νειάτα, στούς νέους μας. Καί ὅμως, χαρακτηριστικό γνώρισμα τοῦ ἀρνητικοῦ καί ἀπαισιόδοξου κλίματος, πού ὑπάρχει στό κρίσιμο καί κεφαλαιῶδες θέμα «Θεός καί κόσμος», εἶναι καί τό γεγονός ὅτι ἀρκετοί νέοι σήμερα ἐκδηλώνουν, καί ἐκφράζουν, τό νεανικό αὐθορμητισμό καί τήν ἐπαναστατικότητά τους π.χ. μέ τά μαῦρα -πένθιμα- ροῦχα, μέ τά ὁποῖα ντύνονται.

Ὅπωςδήποτε, δέν θά μακρηγορήσουμε. Νά τονίσουμε μόνο ὅτι ἀπ' αὐτό τό Συνέδριο τῆς ΧΕΚΕ πρέπει νά σταλοῦν παντοῦ τά αἰσιόδοξα μηνύματα. Στήν ἀρχαιότητα, ὁ Πλούταρχος τόνισε ὅτι μπορεῖ νά δεῖ κανεῖς πόλη χωρίς ἄλλα γνωρίσματα, πόλη ὅμως χωρίς βωμούς καί ἱερά δέν θά δεῖ πουθενά! Καί ἀκριβῶς, γιὰ μᾶς τούς Χριστιανούς, ἡ ἐπιστροφή τοῦ Ἀσώτου πρὸς τόν πατέρα του, πού ἀκούσαμε στό εὐαγγέλιο τῆς περασμένης Κυριακῆς, εἶναι ἡ φυσική πορεία τῶν πραγμάτων. Ἡ Μεγάλη Τεσσαρακοστή, στήν ὁποία εἰσερχόμαστε, ἀποτελεῖ πρόσκληση γιὰ μεταστροφή καί πρόκληση γιὰ ἐπιστροφή πρὸς τόν ἐπουράνιο Πατέρα μας. «Καί πρὸς αὐτόν ἐλευσόμεθα καί μονήν παρ' αὐτῷ ποιήσομεν» (Ἰω. ιδ', 23).

Χαιρόμαστε ιδιαίτερα, γιατί οἱ ἐκλεκτοί Εἰσηγητές τοῦ Συνεδρίου, μέσα ἀπό τίς εἰσηγήσεις τους, θά δώσουν πειστικές ἀπαντήσεις σέ καίρια καί σπουδαῖα ἐρωτήματα. Ἄν, δηλαδή, ὑπάρχει θέση γιὰ τό Θεό στό σύγχρονο κόσμο καί ἂν οἱ σημερινοί ἄνθρωποι Τόν χρειάζονται καί Τόν ἔχουν ἀνάγκη. Θά μᾶς μιλήσουν,

ἀκόμη, γιά τό Θεό τῆς Ἐκκλησίας, ὅπως οἱ Χριστιανοί καλοῦμαστε νά Τόν βιώνουμε καί νά Τόν λατρεύουμε. Καί ἐμεῖς μέ βεβαιότητα τονίζουμε ὅτι ὁ Θεός τῆς Ἐκκλησίας -ὁ Χριστός- εἶναι ὁ μόνος, ὁ Ὅποιος μπορεῖ νά μᾶς προσφέρει τήν ἐσωτερική εἰρήνη, τή γαλήνη καί τήν ἐπανάπαυση, πού τόσο πολύ χρειαζόμαστε.

Ἀλλά, καί στόν ἀγῶνα τοῦ λαοῦ μας γιά ἀπελευθέρωση καί δικαίωση, στηρίζουμε τήν πίστη μας καί τίς ἐλπίδες μας στό Θεό τῆς Ἐκκλησίας, καί ὄχι στούς ἀνθρώπους, ὅσο μεγάλοι καί ἰσχυροί καί ἄν εἶναι αὐτοί. Οἱ ἀνθρωποι, καί οἱ ἰσχυροί τῆς γῆς, μᾶς ἀπογοήτευσαν καί μᾶς πλήγωσαν πολλές φορές. Ὁ Θεός τῆς Ἐκκλησίας, ὅμως, ποτέ. Ἀντίθετα, ἡ ὑπόσχεσή Του εἶναι σαφής καί ξεκάθαρη: «Οὐκ ἀφήσω ὑμᾶς ὀρφανούς. Ἔρχομαι πρός ὑμᾶς» (Ἰω. ιδ', 18). Κατά συνέπεια, ὅσο δύσκολος καί ἄν εἶναι ὁ ἀγῶνας μας, δέν ἀπογοητευόμαστε καί δέν λυγίζουμε. Ἀντίθετα, ἀντλώντας δύναμη καί ἐνίσχυση ἀπό τή βεβαίωση τοῦ Κυρίου, ὅτι δέν θά μᾶς ἐγκαταλείψει ποτέ καί δέν θά μᾶς ἀφήσει ὀρφανούς, συνεχίζουμε τόν ἀγῶνα, προσβλέποντας μέ βεβαιότητα στήν ἀπελευθέρωση καί στή δικαίωση.

Εὐχόμαστε ὅπως καί τό ἐφετινό Συνέδριο τῆς ΧΕΚΕ ἀποτελέσει μία ἀκόμη συμβολή, ὥστε ὁ καθένας μας νά ὁδοιπορεῖ πρός τήν ἐν Χριστῷ θέωση. Θά τό ἐπιτύχουμε, ἀρκεῖ, σέ κάθε στιγμή, ὅπου καί ἄν βρισκόμαστε, νά μετουσιώνουμε σέ ζωή καί πράξη τούς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Παύλου: «Ζῶ δέ οὐκέτι ἐγώ, ζῇ δέ ἐν ἐμοί Χριστός» (Γαλ. β', 20).

Κηρύττοντας τίς ἐργασίες τοῦ Συνεδρίου, εὐχόμαστε κάθε ἐπιτυχία σ' αὐτές».